

ÎNCHEIERE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând cererea lui Vladimir Volcov cu privire la numirea ședinței publice la examinarea recursului declarat de către Vasile Gociu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Volcov împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

și la cererea reconvențională a lui Vasile Gociu împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzei contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată

constată:

La 4 octombrie 2016, Vladimir Volcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La 30 noiembrie 2016, Vasile Gociu a depus cerere reconvențională împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzelor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 30 ianuarie 2017, Vladimir Volcov a depus o cerere cu privire la corectarea omisiunii tehnice din cererea de chemare în judecată înaintată de către el, și anume că la 1 septembrie 2016, a încheiat cu Vasile Gociu contractul de asistență juridică nr. 297, având ca obiect reprezentarea intereselor lui Vasile Gociu, în cadrul dosarului civil, la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea retribuției și a prejudiciului moral, în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău.

La 15 februarie 2017, Vladimir Volcov și-a concretizat cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, solicitând recalcularea dobânzii de întârziere

pentru perioada de întârziere 19 februarie 2016-15 februarie 2017, în mărime de 167,66 euro.

Ulterior, la 10 martie 2017, Vladimir Volcov a mai depus o cerere cu privire la concretizarea cerinței privind recalcularea dobânzii de întârziere, solicitând recalcularea dobânzii de întârziere la data de 10 martie 2017, în mărime de 176,48 euro.

La 13 aprilie 2017, Vasile Gociu a depus o cerere de concretizare la cererea reconvențională, prin care a solicitat recunoașterea nulă a clauzei contractuale „Condiții suplimentare că în caz de succes clientul achită 1000 euro la data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării” din contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 (4) septembrie 2014, încheiat între el și avocatul Vladimir Volcov.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 16 mai 2017, acțiunea lui Vladimir Volcov a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Vasile Gociu în beneficiul lui Vladimir Volcov suma de 1000 euro, dobânda de întârziere în sumă de 176,48 euro calculată pentru perioada 19 februarie 2016-10 martie 2017 și cheltuielile de judecată în sumă de 9740,28 lei, iar în total suma de 1176 euro, 48 eurocenți, în lei moldovenești conform cursului stabilit de către Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, precum și suma de 9740,28 lei.

În rest, acțiunea de bază a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă integral acțiunea reconvențională a lui Vasile Gociu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Vasile Gociu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 16 mai 2017.

La 5 ianuarie 2018, Vasile Gociu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare.

La 15 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Vladimir Volcov a depus referință la cererea de recurs declarată de către Vasile Gociu, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

La 21 februarie 2018, Vasile Gociu a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare sau pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

La 23 martie 2018, Vladimir Volcov a depus o cerere prin care a solicitat examinarea recursului declarat de către Vasile Gociu în ședință publică, cu invitarea părților și participanților la proces, inclusiv a reprezentantului Uniunii Avocaților a Republicii Moldova.

Examinând cererea lui Vladimir Volcov cu privire la numirea unei ședințe publice, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele

considerente.

În conformitate cu prevederile art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că în speță, nu au fost stabilite careva dificultăți cu privire la examinarea problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs declarată de către Vasile Gociu.

Astfel că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună numirea unei ședințe publice și invitarea părților, precum și a reprezentantului Uniunii Avocaților a Republicii Moldova, la examinarea recursului declarat de către Vasile Gociu, inclusiv și prin prisma prevederilor art. 444 CPC, care indică expres că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În această privință, CtEDO a statuat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO pentru proceduri în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Atunci când a avut loc o ședință publică în prima instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și de modul în care interesele reclamantului au fost de fapt prezentate și apărute în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.

Conform jurisprudenței Curții, procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele art. 6 din CEDO, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de recurs. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din CEDO nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (*cauza Botten vs Norvegia din 19 februarie 1996*).

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de respinge ca fiind neîntemeiată cererea lui Vladimir Volcov cu privire la numirea unei ședințe publice la examinarea recursului declarat de către Vasile Gociu.

În conformitate art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea lui Vladimir Volcov cu privire la numirea unei ședințe publice la examinarea recursului declarat de către Vasile Gociu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Volcov împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și

la cererea reconvențională a lui Vasile Gociu împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzei contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu

DECIZIE

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Vasile Gociu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Volcov împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

și la cererea reconvențională a lui Vasile Gociu împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzei contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Gociu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 16 mai 2017, prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă integral

constată:

La 4 octombrie 2016, Vladimir Volcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 4 septembrie 2014, a încheiat cu Vasile Gociu contractul de asistență juridică nr. 297, având ca obiect reprezentarea intereselor lui Vasile Gociu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 3300 euro și a prejudiciului moral în mărime 50000 lei, în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău.

Menționează că onorariul avocatului, conform contractului de asistență juridică, a fost stabilit în mărime de 18000 lei, iar suplimentar, prin acordul

părților, a fost stipulată și clauza, conform căreia, în cazul în care avocatul va obține succes în cadrul litigiului dat, clientul Vasile Gociu se obligă să achite în ziua pronunțării deciziei Curții de Apel, suma de 1000 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării.

Indică că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 mai 2015, acțiunea lui Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu a fost respinsă integral ca fiind nefondată, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost respinsă cererea de apel depusă de Mihai Șeremet și menținută în vigoare hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 mai 2015, favorabilă lui Vasile Gociu.

Susține că Vasile Gociu nu doar că a obținut câștig de cauză în litigiul în care a fost reprezentat, dar și a beneficiat în volum deplin de serviciile juridice calitative prestate de către el, în calitate de avocat, rezultate cu succes, atât în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cât și în cadrul Curții de Apel Chișinău.

Explică că onorariul de bază, cât și onorariul de succes prevăzute în contractul de asistență juridică nr. 297 din 4 septembrie 2014, erau proporționale volumului de lucru, timpului utilizat și prestației avocatului.

Relevă că Vasile Gociu nu dorește să execute în mod benevol obligația sa de a achita onorariul de succes, chiar și după înaintarea de către el a somației din 25 martie 2016, care a rămas fără rezultat.

Notează că deși Vasile Gociu în răspunsul său recunoaște pe deplin datoria, acesta nu și-a onorat obligațiile sale de achitare a onorariului.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 82, 85 alin. (4), 96 alin. (1), (1¹), 243 CPC, art. 513, 585, 602 alin. (1), (2), 619 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Vasile Gociu în beneficiul lui, suma datorată în mărime de 1000 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua de 19 februarie 2016, când trebuia onorată obligația de plată și dobânda de întârziere în mărime de 113,701 euro pentru perioada de întârziere 19 februarie 2016 – 30 septembrie 2016, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în cuantum de 740,38 lei.

La 30 noiembrie 2016, Vasile Gociu a depus cerere reconvențională împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzelor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 1 septembrie 2014 a încheiat cu Vladimir Volcov un contract de asistență juridică, pentru acordarea asistenței juridice într-o cauză civilă, la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, fiind fixat un onorariu de 18000 lei.

Menționează că Vladimir Volcov în timpul negocierii condițiilor de plată a contractului a insistat să includă condiția de achitare, în caz de succes a sumei de 1000 euro, drept onorariu de succes, însă dânsul nu a căzut de acord, din lipsa surselor bănești, din care motiv nu a dorit să semneze acel contract de asistență juridică, deoarece miza era mai mare decât sumele adjudecate la caz.

Obiectează că Vladimir Volcov în acțiunea de bază, se referă la un contract de asistență juridică încheiat la 4 septembrie 2014, în care figurează și clauza onorariul de succes în mărime de 1000 euro, care de către el nu a fost negociat și semnat.

Cu referire la dispozițiile art. 221 alin. (1), 228 alin. (1) Cod civil, susține că despre faptul că îi datorează lui Vladimir Volcov suma de 1000 euro, cu titlu de onorariu de succes, a aflat după ce a primit somația lui Vladimir Volcov din 25 martie 2016.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 221 alin. (1), 228 Cod civil, art. 5, 7, 33 38 alin. (1), 166, 167, 172-173 CPC.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale, recunoașterea nulă a clauzelor contractuale care stipulează că „Onorariul prin acordul părților se fixează în mărime de 18000 lei” și „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro la data pronunțării deciziei Curții de Apel, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării” din contractul de asistență juridică nr. 297 din 4 septembrie 2014, încheiat între el și avocatul Vladimir Volcov, și încasarea din contul lui Vladimir Volcov în beneficiul lui a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză civilă.

La 30 ianuarie 2017, Vladimir Volcov a depus o cerere cu privire la corectarea omisiunii tehnice din cererea de chemare în judecată înaintată de către el, indicând că la 1 septembrie 2016, a încheiat cu Vasile Gociu contractul de asistență juridică nr. 297, având ca obiect reprezentarea intereselor lui Vasile Gociu, în cadrul dosarului civil, la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Șeremet împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea retribuției și a prejudiciului moral, în cadrul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și Curții de Apel Chișinău.

La 15 februarie 2017, Vladimir Volcov și-a concretizat cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, solicitând recalcularea dobânzii de întârziere pentru perioada de întârziere 19 februarie 2016-15 februarie 2017, în mărime de 167,66 euro.

Ulterior, la 10 martie 2017, Vladimir Volcov a mai depus o cerere cu privire la concretizarea cerinței privind recalcularea dobânzii de întârziere, solicitând recalcularea dobânzii de întârziere la data de 10 martie 2017, în mărime de 176,48 euro.

La 13 aprilie 2017, Vasile Gociu a depus o cerere de concretizare la cererea reconvențională, prin care a solicitat recunoașterea nulă a clauzei contractuale „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro la data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării” din contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 (4) septembrie 2014, încheiat între el și avocatul Vladimir Volcov.

În motivarea acesteia a invocat că la 28 august 2014, s-a înțeles cu Vladimir Volcov, că îi va achita sumă de 1000 euro, pentru serviciile de asistență juridică.

Relevă că la 1 septembrie 2014, a semnat contractul de asistență juridică și i-a achitat avocatului onorariul pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 18000 lei, echivalentul a 1000 euro, așa cum au convenit.

Sușține că i-a cerut lui Vladimir Volcov să-i elibereze un exemplar în original al contractului la momentul semnării și apoi în repetate rânduri, dar Vladimir Volcov refuza de fiecare dată.

Insistă că nu a fost de acord cu onorariul de succes în sumă de 1000 euro, deoarece nu au convenit asupra lui.

Consideră prin faptul că Vladimir Volcov nu i-a eliberat un exemplar, acesta prin dol și viclenie putea să modifice sau să falsifice condițiile contractului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 16 mai 2017, acțiunea lui Vladimir Volcov a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Vasile Gociu în beneficiul lui Vladimir Volcov suma de 1000 euro, dobânda de întârziere în sumă de 176,48 euro calculată pentru perioada 19 februarie 2016-10 martie 2017 și cheltuielile de judecată în sumă de 9740,28 lei, iar în total suma de 1176 euro 48 eurocenți, în lei moldovenești conform cursului stabilit de către Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, precum și suma de 9740,28 lei.

În rest, acțiunea de bază a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă integral acțiunea reconvențională a lui Vasile Gociu, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Vasile Gociu și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 16 mai 2017.

La 5 ianuarie 2018, Vasile Gociu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Menționează că la momentul semnării contractului nr. 297 din 1 septembrie 2014, onorariul pentru asistență juridică a avocatului, prin acordul părților s-a fixat în mărime de 18000 lei.

Iar contractul cu clauza „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro, la data pronunțării deciziei Curții de Apel”, dânsul nu a semnat.

Relevă că după semnarea contractului și după ce a achitat suma de 18000 lei, avocatul Vladimir Volcov a refuzat să-i elibereze un exemplar al contractului.

Evidențiază că a luat cunoștință cu contractul de asistență juridică în original, pentru prima dată în instanța de judecată, a observat că semnătura din contract, nu este a lui și știind că nu a semnat contractul cu o asemenea clauză, avocatul lui Teodor Guțu, la 23 ianuarie 2017 a depus cererea cu nr. 1382 cu privire la efectuarea expertizei grafologice, însă cererea dată nu a fost examinată în prima instanță și nici nu a fost emisă vreo încheiere privind admiterea sau respingerea acestei cereri.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că careva cerere în sensul art. 148 CPC nu a fost înaintată, fără ca instanța de apel să facă cunoștință cu cererea nr. 1382 din 23 ianuarie 2017.

La 15 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Vladimir Volcov a depus referință la cererea de recurs declarată de către Vasile Gociu, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

La 21 februarie 2018, Vasile Gociu a depus recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea pricinii spre rejudecare sau pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea acestuia a invocat că prima instanță și instanța de apel la examinarea cauzei nu au aplicat corect normele de drept materiale și procedurale, întrucât au examinat cauza în baza unei cereri de chemare în judecată înaintată de către un reclamant necorespunzător.

Menționează că acțiunea inițială, urma a fi înaintată de către Biroul Asociați de Avocați „Volcov și Asociații” și nu de către persoana fizică Vladimir Volcov.

Explică că contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 septembrie 2014 este încheiat cu Vladimir Volcov în calitate de avocat și conducător al Biroului Asociați de Avocați „Volcov și Asociații” și că dânsul a achitat onorariul în mărime de 18000 lei în contul Biroului Asociați de Avocați „Volcov și Asociații”.

Cu referire la prevederile art. 12, 29, 31, 60 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, art. 6 alin. (1), 14 din statutul Profesiei de Avocat, indică că activitatea de avocat se desfășoară doar de persoane licențiate, care s-au constituit într-o anumită formă de organizare și la rândul său Biroul Asociați de Avocați „Volcov și Asociații” are statut de persoană juridică și constituie o entitate aparte și este în drept să perceapă plățile indicate în contractele de asistență juridică inclusiv onorariul avocatului.

Obiectează că Vladimir Volcov nu poate solicita încasarea cheltuielilor de judecată în interes propriu.

Consideră că acțiunea înaintată de către Vladimir Volcov urmează a fi scoasă de pe rol, întrucât de către acesta nu a fost respectat procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Remarcă că Vladimir Volcov este avocat de profesie și putea participa singur în instanța de judecată în prezenta cauză, fără a fi necesară angajarea unui alt avocat.

Subliniază în partea ce ține de acțiunea reconvențională, că clauza din contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 septembrie 2014, prin care s-a indicat „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro, la data pronunțării deciziei Curții de Apel (conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării)”, este una abuzivă și contractul de asistență juridică intră în sfera de reglementare a Legii nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Având în vedere dispozițiile art. 64 pct. 13 din Statutul profesiei de avocat, insistă că nici clauza citată și nici contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 septembrie 2014 nu indică clar și cert ce se înțelege prin succes și criteriile de constatare a acestuia și ce rezultat trebuie să fie obținut de avocat pentru a fi considerat succes.

Relevă că obiectul contractului de asistență juridică nr. 297 din 1 septembrie 2014 l-a constituit reprezentarea intereselor clientului în dosarul civil a lui Mihail Șeremet împotriva lui Vasile Gociu și cu referire la prevederile art. 96 alin. (1) și (1¹), susține că hotărârea de percepere a asistenței juridice urmează a fi pusă și în sarcina terțului Mihail Șeremet.

La 6 martie 2018, Vladimir Volcov a mai depus o referință, prin care a solicitat de a declara recursul lui Vasile Gociu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 249 vol. I), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Actele cauzei denotă că înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Vasile Gociu, cu ulterioarele concretizări, Vladimir Volcov a solicitat încasarea din contul lui Vasile Gociu în beneficiul lui, suma datorată în mărime de 1000 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua de 19 februarie 2016, când trebuia onorată obligația de plată și dobânda de întârziere cu recalcularea acesteia la data de 10 martie 2017 în mărime de 176,48 euro și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în cuantum de 740,38 lei.

La rândul său, Vasile Gociu înaintând acțiunea reconvențională împotriva lui Vladimir Volcov, cu ulterioarele concretizări a solicitat recunoașterea nulă a clauzei contractuale „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro la data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei în ziua executării” din contractul de asistență

juridică nr. 297 din 1 (4) septembrie 2014, încheiat între el și avocatul Vladimir Volcov și încasarea din contul lui Vladimir Volcov în beneficiul lui a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză civilă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea lui Vladimir Volcov și a încasat de la Vasile Gociu în beneficiul lui Vladimir Volcov suma de 1000 euro, dobânda de întârziere în sumă de 176,48 euro calculată pentru perioada 19 februarie 2016-10 martie 2017 și cheltuielile de judecată în sumă de 9740,28 lei, iar în total suma de 1176 euro 48 eurocenți, în lei moldovenești conform cursului stabilit de către Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, precum și suma de 9740,28 lei. În rest, acțiunea de bază a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost respinsă integral acțiunea reconvențională a lui Vasile Gociu, ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către Vasile Gociu, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat pe care l-a respins și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 130 alin. (1) și (2) CPC, care stipulează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel a dat o rezolvare unilaterală și superficială a cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului, în raport cu probele anexate la materialele cauzei și legislația în vigoare.

Astfel, se constată că, instanța de apel judecând apelul declarat de către Vasile Gociu într-un mod incert a respins argumentul lui Vasile Gociu invocat în cererea de apel că prima instanță în hotărârea adoptată nu s-a expus în niciun fel asupra demersului cu privire la numirea unei expertize grafologice, reținând că prin cererea din 5 decembrie 2016, reprezentantul pârâtului Vasile Gociu, avocatul

Teodor Guțu a solicitat doar să fie obligat reprezentantul reclamantului să prezinte instanței în original contractul de asistență juridică nr. 297 din 4 septembrie 2014, încheiat între Vasile Gociu și avocatul Vladimir Volcov, pentru o eventuală numire în viitor a unei expertize grafologice în scopul identificării autenticității semnăturii lui Vasile Gociu în acest contract, iar o careva cerere în sensul art. 148 CPC, nu a fost înaintată de către Vasile Gociu, cât și de reprezentantul acestuia.

Or, materialele cauzei denotă incontestabil că la data de 23 ianuarie 2017, reprezentantul lui Vasile Gociu, avocatul Teodor Guțu a depus la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana cererea înregistrată cu nr. 1382, cu privire la numirea expertizei grafologice, prin care a solicitat dispunerea efectuării unei expertize judiciare grafologice pentru a stabili dacă semnătura efectuată din numele lui Vasile Gociu de pe contractul de asistență juridică nr. 297 din 4 septembrie 2014, încheiat între Vasile Gociu și Vladimir Volcov este îndeplinită de către Vasile Gociu, ori de altă persoană (f. d.140 vol. I).

Cu toate acestea, la materialele cauzei lipsește o încheiere a instanței de judecată cu privire la examinarea cererii de numire a expertizei depuse de reprezentantul lui Vasile Gociu, avocatul Teodor Guțu.

Elucidarea aspectelor enunțate, însă este cu atât mai importantă cu cât, în acțiunea reconvențională, cât și în cererea de apel Vasile Gociu a invocat la faptul că dânsul nu a negociat și nu a semnat contractul de asistență juridică nr. 297 din 1 (4) septembrie 2014 cu clauza „Condiții suplimentare: în caz de succes clientul achită 1000 euro, la data pronunțării deciziei Curții de Apel”, *argumente care de altfel, au fost lăsate fără examinare de către instanța de apel* (f. d. 61 vol. I).

În acest context, se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a remite pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Vasile Gociu.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Volcov împotriva lui Vasile Gociu cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a lui Vasile Gociu împotriva lui Vladimir Volcov cu privire la recunoașterea nulității clauzei contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu